

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: דרשר	שם פרטי: פני
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שטרן		בלועזית
Stern		
שם פרטי איתו נולדתי: ציפורה	בלועזית	שנת לידה: 29/3/1929
Zipporah		מין: נקבה
עיר לידה: מינכיין	בלועזית	ארץ לידה: רומניה
Mincein		
שם פרטי ושם משפחה של האב: אפרים שטרן	שם פרטי ושם נעורים של האם: יפה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מינכיין	בלועזית	ארץ המגורים:
Mincein		
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
בלועזית		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	
תאריך השחרור:		
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	שנת עליה:	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

שם המשפחה בנעורי היה שטרן, כיום שם המשפחה שלי זה דרשר, מקור שם המשפחה לא ידוע. את שמי הפרטי לא שיניתי. שמי הפרטי בעברית הוא ציפורה ובלועזית פני, שם החיבה שלי הוא פייגלה. שמות הורי ואח: אימא:בלועזית שניידל ובעברית יפה. אבא:בעברית אפרים. אח בכור:בלועזית זיגו ובעברית זאב. את צעיר:בלועזית ויקטור ובעברית אביגדור. נולדתי בתאריך ה- 29/3/1929, ברומניה בעיר שנקראת מינכיין. היו לי שני אחים, אח אחד גדול ואחד צעיר, אני הילדה האמצעית. ביתי היה בית שמח. עם המון אהבה, חום ואושר, כך נראה ביתי לפני המלחמה. בביתי היו שלושה חדרים, בבית לא היה מים, לא היה חשמל, השירותים היו בחצר, בחוץ הייתה באר וממנה היה מים. בבית בו גדלתי דיברו בשתי שפות:יידיש ורומנית.

בסביבתי חיו יהודים רבים ואף אחד מהם לא הסתיר או התבייש ביהדותו. כמו כן באותה סביבה חיו גם נוצרים. היו לי קשרים הדוקים וחזקים מאוד עם גויים. השכנים היו נוצרים, לאבי היה עסק והפועלים שעבדו אצלו היו נוצרים. ולבסוף את העסק מכר לנוצרים. לאחר שעזבתי את מקום מגורי לא שמרתי על הקשרים משום שהתחילה השואה. לא היה אירוע שהתרחש בסביבת הגויים שקרובה אלי מכיוון שעדיין הייתי ילדה קטנה. כיום, אין לי געגועים למקום שבו גדלתי כי בדיוק הגרמנים נסוגו והרוסים כבשו. סיפורים, פתגמים או בדיחות לא זכורות בגלל שעדיין הייתי ילדה קטנה לכן לא הספיקה לחוות כל מיני דברים. למדתי בבית הספר תקופה מסוימת, אך את שמו אני לא זוכרת, בית הספר לא היה יהודי, זה היה בית ספר עירוני, בית ספר עממי. הייתי בת 10, עדיין קטנה לכן לא יכולתי לעבוד באותה התקופה. מתקופה זו אין לי זיכרונות כי הייתה תקופה קצרה שלמדתי בבית הספר.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

את מסגרת גיל ההתבגרות עברתי במחנה הריכוז. את טקס בת המצווה לא קיימתי מכיוון שלא הייתה אפשרות, אפילו אוכל לא היה באותה התקופה. אורך החיים שלי היה קשה. היה מחסור בתזונה, רעב, חוסר ביגוד, חוסר בית והיה סבל רב, בנוסף לאנשים שהיו חולים לא היה תרופות, עזרה רפואית. זיכרונות, חוויות או סיפורים מגיל ההתבגרות אין לי חוץ מהשואה. זכורה לי חגיגה משפחתית מיוחדת, לאחי הבכור הגדול ממני ב-3 שנים, עשינו אני ומשפחתי ליד מיטתו של סבי הזקן שהיה חולה את בר המצווה שלו. משפחתי נהגה לעשות ארוחות משותפות בימי חופשה, שבתות לאחר בית הכנסת, ובדרך חזרה הביתה עברה משפחתי לביקור אצל המשפחה לכבוד שבת. בארוחות המשפחתיות המשפחה שלי נהגתי לאכול עוף, בשר, גפילטע-פיש ועוד. המאכל האהוב שלי היה:בצק בצורה של פיתה עם חמאה. משפחתי נהגה להדליק נרות ולחכות לחוזרים מבית הכנסת לארוחה משפחתית. במפגשים המשפחתיים לא נהגו לדבר על ארץ ישראל משום שארץ ישראל עדיין לא הייתה קיימת.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

נפגשתי עם בעלי היום ברומניה, במקום שהיה כמו הסוכנות היהודית שבימינו. התחתנו בתאריך ה-17.4.1947 כ"ז בניסן. החתונה, נערכה בבית כנסת גדול בעיר בוקרשט ברומניה, והכיבוד היה בבית הורי. לא התפרנסנו כל כך, אך בעלי עבד כטכנאי שיניים. רציתי להיות בארץ ישראל. אני גאה בהחלטה והנחמה שלי מהסבל זה הילדות שלי, הנכדים והננינים, וכן ירבו. בדרך לישראל, עברתי גבולות ברגל עד שהגעתי לאיטליה, ומשם הגעתי לארץ ישראל, גייסו אותי לצבא למרות שהייתה נשואה.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

שירתי בחיל-רפואה ביפו.שם, טיפלנו בנכים לפני שיקום. בשנת 1948 שירתי בצבא.שם הייתי בהריון וזכיתי ליחס מיוחד כי הייתי היחידה שנשואה ובאותו הזמן שירתי. לאחר הצבא, עשיתי קורס בחדרנות במלונות ולאחר זמן קצר עבדה במלון דן.בתחום זה היא עסקתי מכיוון שחבר של בעלי עבד בעבודה זו ואמר שזו עבודה קלה. אני מתגוררת בבת-ים. בחרתי לגור שם מכיוון ששירתי בצבא ביפו ואחרי כמה שנים בת-ים הייתה עיר קורבה וחדשה. עד היום אני גרה בבת-ים עם בעלי.הבית היה בית משותף, 2 וחצי חדרים,קומה שנייה,בלי מעלית.כבר 40 אני מתגוררת בבית זה. כיום, את החגים, אני חוגגת עם המשפחה בבית של בנותי, נכדיי.

ראיון: יוסף שאבי, בת – ים, מאי 2013